

само, че сръдствата ни съз ограничени. Мислите ли, че всички тези французи, англичани, германци, всички видни хора, които управляват свършта днесъ, не искат туй? Мислите ли, че въ тях няма този стремеж към добро? — Иматъ, но тъй се намиратъ пръдъ една грандиозна задача. Ние можемъ да ги осъждаме, но не е тъй лесно съ единъ замахъ да се създаде единъ законъ. Ако е така лесно съ единъ законъ да се подобри човѣществото, до сега хората биха го направили. Не, отъ друго нѣщо се нуждае човѣществото. Законътъ, това е едно ограничение, а приложението на закона, приложението на тия сили, които съ въ живота, въ разумната природа, тъй тръбва да станатъ достъпни за човѣшкия духъ, за човѣшката душа. Слѣдователно, човѣшкият духъ и човѣшката душа, това съ Божествени прояви; умът и сърцето съ прояви на духа и душата, а тѣлото е само едно слѣдствие.

Слѣдователно, ние, хората, посвѣтяваме цѣлия си животъ на тѣлото, на слѣдствията. Тамъ е всичката по-грѣшка. Майката посвѣща на тѣлото на дѣтето си цѣлия си животъ. Тя му милва очичките, ржичките, носа, но не се стреми да погледне какво има въ душата му, да види туй, което се крие вътре въ нея. Тя казва: „А, моето ангелче!“ Но, тя не знае още какво могатъ да направятъ тези рѣчи. Това дѣте може да бѫде единъ Наполеонъ, може да бѫде единъ Калигула, може да бѫде единъ Толстой, може да бѫде единъ Христосъ, не този Христосъ, когото очакватъ, но Христосъ, човѣкътъ съ непрѣодолимата Любовъ къмъ цѣлото човѣчество. Като казвамъ Христосъ, разбирамъ човѣкътъ, който има непрѣодолима Любовъ къмъ човѣществото, който е намѣрилъ доброто, благото въ живата природа, и всичко туй иска да го прѣдаде на другите тѣ, както го намѣрилъ за себе си. Това е цѣльта на Христа. И слѣдователно, ние, съврѣменнитѣ хора, сме се заблудили, взели сме изолачено Христовото учение, и сме турили вътре въ Него нѣща, които не съзърни. Запримѣръ, като кажемъ, че тръбва да имате любовъ, вие казвате: да, но съ любовъ само не става. Е, щомъ не става съ любовъ, съ какво става? — Ама малко и насилие тръбва! Ами че по-голяма сила отъ силата на Любовта има ли? Нѣкои казватъ: азъ употребихъ любовта, но тя нищо